

יהושע פרק א'

(1) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף לא עמוד א

יום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ומפטירין (זכריה י"ד) הנה יום בא לה', והאידנא דאיכא תרי יומי, למחר מיקרא הכי נמי קרינן, אפטורי מאי מפטירין (מלכים א' ח') ויקהלו אל המלך שלמה, ושאר כל ימות החג קורין בקרבנות החג. יום טוב האחרון קורין כל הבכור מצות וחוקים ובכור, ומפטירין (מלכים א' ט') ויהי ככלות שלמה. למחר קורין וזאת הברכה ומפטירין (מלכים א' ח') ויעמד שלמה

(2) תוספות מסכת מגילה דף לא עמוד א

למחר קרינן וזאת הברכה ומפטירין ויעמוד שלמה - ויש מקומות שנהגו להפטיר בויהי אחרי מות משה ושיבוש הוא שהרי הש"ס אין אומר כן ויש אומרים שרב האי גאון תקן לומר ויהי אחרי מות משה אבל אינן יודעין הסברא אמאי שנה סדר הש"ס.

(3) רי"ף מסכת מגילה דף יא עמוד א

ביום טוב האחרון של חג כל הבכור ומפטירין ויהי ככלות שלמה ולמחר קורין וזאת הברכה ומפטירין ויעמוד שלמה לפני מזבח ה'. ס"א ויהי אחרי מות משה:

(4) רא"ש מסכת מגילה פרק ד סימן י

ביו"ט אחרון של חג קורין כל הבכור ומפטירין ויהי ככלות שלמה ולמחר קורא וזאת הברכה ומפטירין ויעמוד שלמה לפני ה' וי"א ויהי אחרי מות משה עבד ה' והכי איתא בירושלמי והכי נהגינן

(5) מחזור ויטרי סימן תיח ד"ה לעיל: שמונה

ביום השמיני עצרת: ומפטיר בנביא ויעמד שלמה. תפילת גמר הבניין בגמר החג: כך נהגו העם על פי ההלכה: ורב יהודאי גאון פסק בה"ג. ויקרא תחלה ג' פסוקים ביהושע ויהי אחרי מות משה עד כאשר דברתי אל משה. לשם עינינו של יום. ואחרי כן ויעמד שלמה. כהלכה שנוייה במגילה:

(6) שולחן ערוך אורח חיים סימן תרסט

במקום שעושין שני ימים טובים, ליל תשיעי מקדשים ואומרים זמן ולמחר מוציאין ג' ספרים וקורין באחד: וזאת הברכה עד סוף התורה, ובשני: בראשית עד אשר ברא אלהים לעשות, ובשלישי קורא המפטיר כמו אתמול ומפטיר: ויהי אחרי מות משה

(7) ברכי יוסף אורח חיים סימן תרסט

ב. ומפטיר ויהי אחרי וכו'. דהאי יומא מיקרי שמחת תורה לגומרה של תורה, ולכן עשו עיקר סיומא של תורה. כ"כ הרב הלבוש. ואפשר לתת טעם אחר, דסליקו אוריתין כשרה, ומהדרי לאתחולי, שלא קטרג, וכי היכי דחשו למקטרג להתחיל בראשית, הכא נמי דלא ימצא מקום לומר אין עיסקם אלא בתורה, ותו לא, מתחילין נביאי דהוא ריש יהושע. וניחא נמי לסיומי אוריתא ולא תחולי נביאי ביהושע, דהוא נביא ראשון שקם אחרי משה רבינו, להורות דאנו מאמינים במשה רבינו ובכל נביאנו שעמדו אחריו.

(8) תוספות מסכת קידושין דף לח עמוד א

צא מהן ל"ג למפרע - פי' בקונטרס שלשים יום עמדו בערבות מואב לבכי ומשנצטוו יהושע להסיען הכינו להם צדה לדרך ג' ימים כדכתיב בעוד שלשת ימים אתם עוברים נמצא שכלו שלשים יום אבל משה בז' בניסן ולמחרת ביום ח' דיבר הקב"ה עם יהושע שקודם לכן לא דיבר עמו שאין השכינה שורה מתוך עצבות והיינו דכתיב והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש והקשה ר"י מקרא אחרינא דכתיב ביהושע ויהי מקצה שלשת ימים ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה ה'

בקרבכם נפלאות ומקצה שלשת ימים היינו יום עשירי וקאמר להו למחר אלמא בי"א עברו וקרא קאמר בעשור לחדש וי"מ שהקב"ה דיבר עם יהושע ביום ל' דאבל משה שהוא ז' בניסן ואע"ג דאין שכינה שורה מתוך עצבות מ"מ מקצת היום ככולו

9) תלמוד בבלי מסכת תמורה דף טז עמוד א

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן, אמר לו ליהושע: שאל ממני כל ספיקות שיש לך! אמר לו: רבי, כלום הנחתיך שעה אחת והלכתי למקום אחר? לא כך כתבת בי (שמות ל"ג) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהלה? מיד תשש כחו של יהושע, ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות, ונולדו לו שבע מאות ספיקות, ועמדו כל ישראל להרגו. אמר לו הקב"ה: לומר לך אי אפשר, לך וטורדן במלחמה, שנאמר (יהושע א') ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' וגו'

10) תלמוד ירושלמי מסכת חלה פרק ב דף נח טור ב /ה"א

ב' רבנין דקיסרין בשם רבי חנינה במחלוקת כל מקום אשר תדרך כף רגליכם בו לכם יהיה אין בכלל אלא מה שבפרט וכרבי יודה מתיבין לרבי יודה אם בספרי ארץ ישראל והכתיב מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החת' ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם אלא אם אינו עניין לספרי ארץ ישראל תניהו עניין לספרי חוץ לארץ

11) במדבר רבה (וילנא) פרשה כב

ו אמרו רבותינו כתיב ביהושע (יהושע א) כאשר הייתי עם משה אהיה עמך והיה צריך יהושע לחיות ק"ך שנה כמשה רבינו ולמה נתקצרו שנותיו י' שנים בשעה שאמר הקב"ה למשה נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך ואע"פ שנתבשר בשורות מות לא איחר הדבר אלא נזדרז וישלח אותם משה אבל יהושע כיון שבא להלחם עם ל"א מלכים אמר אם אני הורגם מיד מיד אני מת כשם שעשה משה רבינו מה עשה התחיל מעכב במלחמתם שנא' (שם יא) ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה אמר לו הקב"ה וכך עשית הריני מקצר שנותיך י' שנים אמר שלמה (משלי יט) רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום.

12) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד ב

תנו רבנן, ארבעה צריכין חזוק ואלו הן: תורה, ומעשים טובים, תפילה ודרך ארץ. תורה ומעשים טובים מנין שנאמר (יהושע א') רק חזק ואמץ מאד לשמר ולעשות ככל התורה. חזק - בתורה, ואמץ - במעשים טובים.

13) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף צט עמוד ב

תניא, רבי יוסי אומר: אפ"ל סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית - אין בכך כלום, אלא מה אני מקיים לפני תמיד? שלא ילין שלחן בלא לחם. א"ר אמי: מדבריו של ר' יוסי נלמוד, אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, קיים מצות (יהושע א') לא ימוש (את) ספר התורה הזה מפיך. אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי: אפ"ל לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית - קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ. ורבא אמר: מצוה לאומרו בפני עמי הארץ. שאל בן דמה בן אחותו של ר' ישמעאל את ר' ישמעאל: כגון אני שלמדתי כל התורה כולה, מהו ללמוד חכמת יונית? קרא עליו המקרא הזה: לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה, צא ובדוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולמוד בה חכמת יונית. ופליגא דר' שמואל בר נחמני, דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן: פסוק זה אינו לא חובה ולא מצוה אלא ברכה, ראה הקב"ה את יהושע שדברי תורה חביבים עליו ביותר, שנאמר: (שמות לג) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל, אמר לו הקדוש ברוך הוא: יהושע, כל כך חביבין עליך דברי תורה? לא ימוש ספר התורה הזה מפיך

14) ילקוט שמעוני יהושע רמז ו

שאל דמא בן אחותו של רבי ישמעאל את רבי ישמעאל כגון אני שלמדתי את התורה כולה, מהו שאלמד חכמת יונית? קרא עליו לא ימוש וגו' והגית בו יומם ולילה, צא ובדוק איזו שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה, ולמוד בה חכמת יונית, ופליגא דרשב"נ דאמר ר"ש בר נחמני, א"ר יונתן זה אינו מצוה ולא חובה אלא ברכה, ראה הקב"ה את יהושע שדברי תורה

יהושע פרק א'

חביבין עליו ביותר, שנאמר ומשרתו יהושע וגו', א"ל הקב"ה יהושע, כל כך חביבין עליך דברי תורה לא ימוש ספר וגו'

15) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לה עמוד ב

רבי חנינא בר פפא רמי: כתיב (הושע ב') ולקחתי דגני בעתו וגו', וכתוב: (דברים י"א) ואספת דגנך וגו'! - לא קשיא: כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום. תנו רבנן: ואספת דגנך, - מה תלמוד לומר - לפי שנאמר: (יהושע א') לא ימוש ספר התורה הזה מפיך, יכול דברים ככתבן? תלמוד לומר: ואספת דגנך - הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל; רבי שמעון בן יוחי אומר: אפשר אדם חורש בשעת חרישה, וזורע בשעת זריעה, וקוצר בשעת קצירה, ודש בשעת דישה, וזורע בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה? אלא: בזמן שישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי אחרים, שנאמר: (ישעיהו ס"א) ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו'. ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי עצמן, שנאמר: (דברים י"א) ואספת דגנך; ולא עוד, אלא שמלאכת אחרים נעשית על ידן, שנאמר: (דברים כ"ח) ועבדת את אויבך וגו'. אמר אביי הרבה עשו כרבי ישמעאל - ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי - ולא עלתה בידן. אמר רבא לרבנן: במטותא מיניכו, ביומי ניסן וביומי תשרי לא תתחזו קמאי, כי היכי דלא תטרדו במזוניכו כולא שתא. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי: בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי - זו וזו נתקיימה בידן, דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי - זו וזו לא נתקיימה בידן.

16) ספר נפש החיים - שער א - פרק ח

והענין הוא. כמ"ש פ' כיצד מברכין (ל"ה ב) ת"ר ואספת דגנך כו' לפי שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפיך כו' יכול דברים ככתבן. ת"ל ואספת דגנך הנהג בהן מנהג דרך ארץ דברי ר' ישמעאל רשב"י אומר אפשר אדם חורש בשעת חרישה כו' תורה מה תהא עליה. אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים כו'. ובזמן שאין ישראל עושין רש"מ מלאכתן נעשית ע"י עצמן שנא' ואספת דגנך. ולכאורה תמוה דמוקי לקרא דואספת דגנך. כשאין עושין רש"מ. והא לעיל מינה כתיב והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי וכו' לאהבה וכו' ולעבדו בכל לבבכם וכו'. ועלה קאמר ואספת דגנך. אבל הענין. כי ודאי שאין דעת ר' ישמעאל שיהא הרשות נתונה לאדם לפרוש ח"ו אף זמן מועט מעסק התורה. ולעסוק בפרנס' ויהיה בטל אותו העת מעסק התורה לגמרי ח"ו. אמנם רמזו ר"י בלשונו הק' הנהג בהן מנהג ד"א. ר"ל עמהן עם הד"ת. היינו שגם באותו העת ושעה מועטת שאתה עוסק בפרנס' כדי הצורך וההכרח לחיות נפש. עכ"פ ברעיוני מחשבתך תהא מהרהר רק בד"ת. וכן רבא אמר לתלמידיו ביומי ניסן ותשרי לא תתחזו קמאי דיקא. שלא לבא לבית מדרשו. אבל ודאי שתלמידי רבא לא היו בטלים ח"ו לגמרי מעסק התורה גם בביתם באלו הימים. ואמרו שם הרבה עשו כר"י ועלתה בידם. והרבה עשו כרשב"י ולא עלתה בידם. היינו רבים דוקא. כי ודאי שלכלל ההמון כמעט בלתי אפשר שיתמידו כל ימיהם רק בעסק התורה שלא לפנות אף שעה מועטת לשום עסק פרנסת מזונות כלל. וע"ז אמרו באבות כל תורה שאין עמה מלאכה וכו'. אבל יחיד לעצמו שאפשר לו להיות אך עסוק כל ימיו בתורתו ועבודתו ית"ש. ודאי שחובה מוטלת עליו שלא לפרוש אף זמן מועט מתורה ועבודה לעסק פרנסה ח"ו. וכדעת רשב"י: והנה פסוק ואספת דגנך וכו' הוא מוצא מכלל פרשת והיה שכולה נאמרה בלשון רבי' ופסוק ואספת נאמ' בלשון יחיד. לכן קרי לי' אין עושה רצונו של מקום כשמפנה עצמו אף מעט לעסק פרנסה:

17) ויקרא רבה (וילנא) פרשה לה ד"ה ז ואת מצותי

אמר ר' אחא הלמד ע"מ לעשות זוכה להקביל רוח הקודש מה טעם (יהושע א) למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח דרכך ואז תשכיל ואין תשכיל אלא רוח הקדש כד"א (תהלים פט) משכיל לאיתן האזרחי.

18) תוספות מסכת ברכות דף יא עמוד ב

וא"ת מאי שנא מסוכה שצריך לברך על כל סעודה וסעודה לישב בסוכה. וי"ל דשאני תורה שאינו מייאש דעתו דכל שעה אדם מחוייב ללמוד דכתיב והגית בו יומם ולילה והוי כמו יושב כל היום בלא הפסק. אבל אכילה בסוכה יש שעה קבועה.

19) שולחן ערוך אורח חיים סימן מז סעיף יב

אף אם למד בלילה, הלילה הולך אחר היום שעבר ואינו צריך לחזור ולברך כל זמן שלא ישן.

20) תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יט עמוד ב

א"ר יהושע בן לוי, דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים: כל העוסק בתורה - נכסיו מצליחין לו. כתוב בתורה, דכתיב: (דברים כט) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשו; שנוי בנביאים, דכתיב: (יהושע א) לא ימוש ספר התורה [הזה] מפיק והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל

21) רמב"ן במדבר פרק לב פסוק לג

לג) ולחצי שבט מנשה בן יוסף - מתחלה לא באו לפניו שבט מנשה, אבל כאשר חלק הארץ לשני השבטים ראה שהיא ארץ גדולה יותר מן הראוי להם ובקש מי שירצה להתנחל עמהם, והיו אנשים משבט מנשה שירצו בה, אולי אנשי מקנה היו, ונתן להם חלקם.

22) העמק דבר על דברים פרק ג פסוק טז

ולראובני ולגדי וגו'. אין סדר הספור מכוון. במקרא י"ב הכחל בנחלת ראובני וגדי והפסיק הענין והחל בנחלת שבט מנשה ואח"כ סיים בנחלת ראובני וגדי ולא דבר ריק הוא. אלא נראה עפ"י שיש להתבונן עוד שהרבה משה רבינו חלקת חצי שבט מנשה הרבה לפי ערך שני שבטים אלו וגם לא התנה עמם מתנאי ב"ג וב"ר: ... וע"כ היה בזה כונה פנימית שנוגע לכלל ישראל שישבו בעה"י. ונראה דבשביל שראה משה רבינו דבעה"י כח התורה מעט כמש"כ לעיל בשם אדר"נ. ע"כ השתדל להשתיל בקרבם גדולי תורה שיאירו מחשכי הארץ באור כח שלהם. וכתוב מני מכיר ירדו מחוקיים. היינו גדולי תורה ראשי ישיבות כמו שמפורש בסנהדרין ד"ה על הא דכתיב לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו. אלו בני בניו של הלל שמלמדים תורה ברבים. וכן היה בכל דור. וכבר פירשו ביבמות דס"ב ב' דבני מכיר ג"כ היה משבט יהודה היינו זרע יאיר בן מנשה היו מבני יהודה כמבואר בדה"א ב' שהיה בן שגוב בן חצרון בן פרץ. ועל להלן ל"ג כ"ג והשתדל משה שיתרצו המה לשבת בעה"י. ומשום זה הרבה להם נחלה עד שנתרצו. והכי אל' בירושל' ביורים פ"א שאין מביאין ביכורים מעה"י משום דכתיב ארץ זבת חו"ד ולא עה"י.

23) משך חכמה על במדבר פרק לב פסוק לג

ויתן להם משה לבני גד כו' ולחצי שבט מנשה - הנה אף כי לא נזכר תנאי אם יעברו אצל חצי שבט המנשה, כיון שלכולם יחד נתן ממלכת סיוחן ועוג, ולהם התנה, גם חצי שבט מנשה בכלל התנאי, ועל דעת זה נתן להם.

24) רש"י במדבר פרק לב פסוק יז

לפני בני ישראל - בראשי גייסות, מתוך שגבורים היו, שכן נאמר בגד (דברים לג, כ) וטרף זרוע אף קדקד, ואף משה חזר ופירש להם באלה הדברים (דברים ג, יח) ואצו אתכם בעת ההיא וגו' חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל. וביריחו כתיב (יהושע ו, יג) והחלוץ הולך לפניהם, זה ראובן וגד שקיימו תנאים:

25) רמב"ם הלכות מלכים פרק ג הלכה ח

כל המורד במלך ישראל יש למלך רשות להרגו, אפילו גזר על אחד משאר העם שילך למקום פלוני ולא הלך או שלא יצא מביתו ויצא חייב מיתה, ואם רצה להרגו יהרג, שנאמר כל איש אשר ימרה את פיך

26) שו"ת משפט כהן (עניני א"י) סימן קמד

ומלשון המדרש רבה אמור פ' כ"ו, שאמר על שאול: דור דור ושופטיו דור דור ומלכיו כו', מלך ראשון שיעמוד על בניך, משמע שיהושע לא היל' מלך אלא שופט, ומ"מ כתב הרמב"ם בה' סנהדרין הנ"ל, שהרג את עכן מדין המלכות, ע"פ הודאת עצמו. אלא שאין מדבריו אלה של הרמב"ם כ"כ ראייה, שהרי נראה מלשונו בה' מלכים פ"א הנ"ל, גבי אין מעמידין מלך בתחילה אלא ע"פ ב"ד של ע"א וע"פ נביא: כיהושע שמנהו מש"ר וב"ד, דס"ל שיהושע מלך היל'. וכן נראה ממש"כ בפ"ג ה"ח:

יהושע פרק א'

כל המורד במלך ישראל יש למלך רשות להרגו, ומייתי ליה מהא דכתיב גבי יהושע כל איש אשר ימרה את פיך וכו' יומת. וכן מוכרח מד' הגמ' סנהדרין מ"ט א', דיליף מהא דרק חזק ואמץ דגבי יהושע למעט שלא לבטל מד"ת, שדן מכאן עמשא שלא לבטל את ישראל ממסכת בשביל מצות דוד, ואם יהושע שופט הי' ולא מלך, ורק מילתא יתירתא קבלו עליהם ישראל עליו, שמי שימרה פיו יומת... ומ"מ הסברא קימת, דלענין משפט המלוכה, שנוגע להנהגת הכלל, ודאי גם שופטים מוסכמים ונשיאים כלליים במקום מלך הם עומדים.

27) אוצר המדרשים (אייזנשטיין) עמוד רט ד"ה מהקבוץ הנבחר המאושר

מהקבוץ הנבחר המאושר מלכי פרס ומדי אליך יהושע בן נון שלום: אתה זאב ערבות ידענו מה שעשית בקרובינו, החרבת טירותינו טבחת ולא חמלת מנער ועד זקן, אבותינו הרגת בחרב וכל עריהם השמות. ולכן שמענה ואתה דע לך כי מהיום ועד שלשים יום אנחנו נגיע אליך ונשיג עדיך בגבול נחלתך בהר אפרים, אנחנו מ"ה מלכים עצומים ולכל אחד ששים אלף גבורים מחזיקים בחצים ובקשת כלם אחוזי חרב מלומדי מלחמה, ובעזרתנו יפת הגבור אשר זכרנו. ולזה הכון והכן לך כל מלחמתך ולא תאמר אחר כך כי באנו עליך בפתע פתאום ע"כ. ומסרו הכתב ביד שליח אחד נבון וחכם ובא השליח ומצא יהושע יושב על כסא מלכותו וכל העם נצב עליו, ויצו יהושע להביאו לפניו ולא הביט יהושע אליו עד השלימו לשפוט את בני ישראל, אחר כך לקח המכתב מידו ויקראהו בית ה' בצום ובכי ומספד, וישמור אותו בביתו עד עבור חג השבועות כי קרוב הוא ולא רצה להעציב את העם, אבל הוא שמר את הדבר. ואחר עבור חג השבועות הקהיל את כל העם ויקרא את הכתב באזניהם ויאמר אליהם הנה כמה מלחמות נלחמתי וכמה מלכים נצחתי ולא הבהילוני ועל זה המקרה קראני פחד ורעדה, וכשמעם התעצבו האנשים ונתפקקו כל חוליותיהם וארכובותם דא לדא נקשין והורידו לארץ ראשם, ויאמרו אל יהושע כאשר שמענו למשה נשמע אליך השר, קח לך גליון שלח אצבע וכתוב עליו בחרט אנוש והשב לשכנינו הפושעים והמורדים דברים קשים כגידיים. ויאמר אליהם יהושע עמדו ואשמיעה לכם אופן הכתב אשר סדרתי ואם יכשר בעיניכם אשלחו אליהם, ויאמרו כל העם פתח פיך ויאירו דבריך. ויקרא ויאמר בשם ה' אלקי ישראל אשר מחליש הגבורים הזדים וממית הרשעים המורדים ומפריד חברי החטאים השודדים ומחבר פרוידי הצדיקים והחסידים, הוא אלקי האלקים ואדוני האדונים, אלקי אברהם יצחק ויעקב ה' איש מלחמה, ממני יהושע עבד האל ומהקהלה הקדושה הנבחרת והעדה המאשרת קהל עדת ישראל בני אברהם יצחק ויעקב, אל האומה המרשעת והקהלה המנוגעת עובדי פסילים ומשתחיים אל האלילים, אין שלום אמר אלקי. דעו לכם כי הרעותם אשר עשיתם להקיף הארי הנרדם ולהעיר הלבאי כי יתעתד לתת חרב בידיו, אנכי אנכי העירותי בצדק להשיב גמולכם בראשכם, ומה לכם לבוא במקום קדוש ותבואו ותטמאו את ארצי, הכינו עצמכם ואל תצאו ממקומכם כי לשבעת הימים אנכי אבוא אליכם ואהרוג גבוריכם ואבד מנוס מכם. הנה אתם תתפארו כי אתם מ"ה מלכים ועם כל אחד ס' אלף גבורים, ואנכי לא אתפאר כי עמנו מלכי האדמה רק מלאכי המרום אשר אחד מהם הפך סדום ועמורה ואחד הביא את המבול ואחד הפליג הארץ לשבעים אומות, ועמי אשר עמי ת"ר אלף גבורי חיל עוברים בים וביבשה וה' הולך לפניהם לילה ויומם בעמוד ענן ועמוד אש. והמובחרים שבהם י"ב אלף הרגו חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור, ויהרגו כל זכר ולא נפקד מהם איש, וכהן אחד שמו פנחס וחצוצרות התרועה בידו כאשר יריע אף יצריח כל אויביו נופלים לפניו. הלא שמעתם כי פרעה וכל המונו טבעו בים ואנחנו עוברים ביבשה, הלא הוגד לכם מה שעשינו לעמלק ועמו, הלא ראיתם מה שעשינו לסיחון ולעוג שני מלכי האמורי, ואם עמכם יפת הגבור עמנו גבור הגבורים גבוה מעל גבוה. וכשמע בני ישראל הדברים האלה עמדו על עמדם, ושלח יהושע השליח לארצו, וילך אליהם ויספר להם מה שראה מסידור העם ושיעור קומת יהושע שהיתה חמש אמות ומלובש תכלת וארגמן וכתר מלכות בראשו ושם ה' כתוב עליו, וכשמעם נפלו ארצה ויאמרו מה זאת עשינו, אנחנו הסיבנו עלינו את כל הרעה. אח"כ קם יהושע עם י"ב אלף רגלי גבורי חיל וילכו בתוך שבעה ימים אליהם, וכראות שובך סידור החיל תמה עד מאד, ואמו המרשעת היתה מכשפה ותאמר אליהם אל תיראו כי אני אסגירם בתוך שבע חומות של ברזל ואל ידעו מקומם אים, ותעש בלהטיה ובכשופיה ותסגירם תוך ז' חומות, וכראות יהושע זה צעק לבו אל ה' ויתיעץ בנפשו ויכתוב כתב ליניח ממשפחת ראובן אשר היה מלך על שני השבטים וחצי אשר בעבר הירדן שיבא הוא עם חייליו ויביא את פנחס וחצוצרות התרועה בידו, ותבוא אל יהושע יונה אחת לעת ערב ויקשור יהושע את הכתב בכנפיה ותקם היונה ותלך אל יניח, וכראותה משש בכנפיה ויקח הכתב ויקראהו, ויקם על עמדו ויצעק צעקה גדולה וירכב על סוסו ויכריז בכל מחנהו חרב לה' ויאספו אליו מכל צד, וישלח ויקרא את פנחס וילכו שניהם, וכראות אמו של שובך החיל הזה אמרה לבנה ראיתי כוכב עולה ממזרח ואין חכמה ואין עצה בחכמתי כי נבונותי לעצור כח כנגדו, וכשמע בנה שובך היטב חרה לו ויצו להפילה מן החומה, ויבוא יניח ויערוך מלחמה עם שובך ויהרגו, ויבוא פנחס לתקוע בחצוצרות, ובכל תרועה נפתחה חומה אחת עד שנפתחו כלם, ויצאו ויהרגו בשונאיהם עד שלא השאיר להם שריד ופליט. סליק.